

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Pacte climàtic

Pacte universal a París contra el canvi climàtic. Després de dures negociacions, els 195 països arriben a un acord, vinculant jurídicament.

10
anys

Mala seguretat

Quatre de cada deu vigilants de seguretat no tenen títol. Els sindicats es queixen que l'intrusisme és una pràctica generalitzada.

20
anys

Audiència en crisi

El CGPJ surt en defensa de l'existència de l'Audiència Nacional, sacsejada per un seguit de conflictes interns entre els seus integrants.

Tribuna

David Bueno i Torrens. Professor i investigador de genètica i divulgador de la ciència

El cervell de Trump

Fa tot just un mes, Donald Trump va ser escollit president dels EUA, suposadament en contra dels pronòstics que donaven per guanyadora Hillary Clinton. Vist en perspectiva, però, potser la victòria de Trump era molt més previsible del que volíem creure, especialment si es tenen en compte els coneixements actuals en neurociència cognitiva pel que fa a les valoracions dels líders i a la presa de decisions. Tanmateix, el fet que potser fos previsible ens hauria de fer reflexionar sobre alguns aspectes de les tries aparentment democràtiques.

PER COMENÇAR, S'HA VIST QUE les característiques més ben valorades en els líders són el carisma, una certa impulsivitat, autoconfiança i creativitat a l'hora de buscar solucions. Alguns d'aquests aspectes, la impulsivitat i l'autoconfiança, es veuen potenciats per una hormona, la testosterona, que acostuma a trobar-se en més quantitat en els homes que en les dones. Això fa que de forma preconscient s'acostumin a percebre com a més carismàtiques les persones de sexe masculí, la qual cosa no treu que tots aquests aspectes no es puguin tro-

bar i es trobin també en el mateix grau en les dones. És un simple efecte de percepció. Saber-ho, però, potser no serveixi de gran cosa, perquè una altra de les dades interessants que aporta la neurociència cognitiva és que, per més que meditem el sentit del vot i ens carreguem de raons en emetre'l, el cervell polític és essencialment emocional.

TANMATEIX, POTSER L'EFFECTE més colpidor és el clar biaix que s'estableix a l'hora valorar els mèrits d'una dona i d'un home. En un estudi que es va publicar a la revista *PNAS* a mitjan del 2012, es va donar a valorar a diferents comitès acadèmics els currí-

culums de diverses persones. Els mateixos currículums duien assignat de forma aleatòria un nom masculí o alternativament femení. Doncs bé, per motius que encara s'estan investigant, indefugiblement aquests comitès donaven una puntuació superior a un mateix currículum si anava assignat a una persona de gènere masculí, amb independència que l'avaluador fos un home o una dona. Dit d'una altra manera, en el cas de Hillary *versus* Donald, per molt més competent i experimentada que fos Clinton, la percepció social emocional –no la racional– afavoria Trump.

ÉS POSSIBLE, PER TANT, PARLAR d'un sistema democràticament equànim quan, per motius que encara no coneixem del tot, el cervell ens fa aquestes jugades, i més si la societat, culturalment, les magnifica i fins i tot els dóna validesa? No podem canviar la testosterona de cada persona, però sí podem, i hem de canviar, la percepció social dels candidats més enllà dels estereotips de gènere si volem aconseguir una democràcia real –un govern del poble i per al poble, no la suposada tria d'uns líders als quals seguir.

“Hem de canviar la percepció social dels candidats més enllà dels estereotips de gènere